

τὰ τῆς κοινωνικῆς θέσεως τοῦ Κλεάνδρου καὶ τῆς Οὐρανίας, ἐκ τῆς ἡλικίας τῆς ὁποίας κρύπται — διὰ νὰ τὴν εὐχαριστήσῃ φαίνεται — ἐν ἔτος.

Ἦδη μαντεύω, ὅτι θὰ μ' ἐρωτήσῃς ποῦ ἐγνωρίσθῃ ὁ Κλεάνδρος μετὰ τῆς Οὐρανίας. Ἐπειδὴ ἡ πρωτότυπος αὕτη μυθιστορία εἶνε τῆς μελαγχολικῆς ρομαντικῆς, ἐὰν δύναται τις νὰ εἴπῃ οὕτω, σχολῆς, ὁ συγγραφεὺς ἐθεώρησε καλὸν ὡς τόπον γνωριμίας νὰ προτιμήσῃ τὸ νεκροταφεῖον, ἐνθα μίαν πρωίαν ἐπορεύθη ἡ Οὐρανία, διὰ νὰ κλάυσῃ τὸν ἀποθάνοντα πατέρα της.

Ἐκεῖ λοιπὸν ἐφιππος παρουσιάζεται ὁ κ. Κλεάνδρος, ὅστις ἦτο ἀξιωματικός, ἐξελθὼν ἐκ τινος στρατιωτικῆς ἐν Ἑλλάδι Σχολῆς, πιθανὸν τῆς τῶν ὑπαξιωματικῶν, ἡ ὁποία δὲν θὰ ὑφίστατο βεβαίως, καθ' ὃν χρόνον ὁ συγγραφεὺς ἐν τῷ νῷ του ἐσχιδίζε τὴν πρωτότυπον μυθιστορίαν του. Ἡ δεσποινὶς Οὐρανία κατ' ἀρχὰς φαίνεται, ἀλλὰ μετὰ ταῦτα καθησυχάζει, διότι ὁ κ. Κλεάνδρος «τὴν τύπτει εἰς τὸν ὦμον» καὶ ἀναφωνεῖ:

— Μὴ φοβοῦ, δεσποινίς, καὶ ἐγὼ ἄνθρωπος εἰμι.

Ἀμφιβάλλομεν, ἐὰν ὁ συγγραφεὺς, εὐρισκόμενος εἰς τὴν θέσιν τοῦ Κλεάνδρου θὰ ἠδύνατο νὰ διαβεβαιώσῃ τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν γνωριμίαν ἀνεχώρησαν ὁμοῦ, προπορευομένης τῆς Οὐρανίας τέσσαρα βήματα. Καίτοι ἡ Οὐρανία ἐβάδιζε πεζῇ, καίτοι ὁ Κλεάνδρος ἐβάδιζεν ἐφιππος καὶ μετὰ αὐτῶν ὑπῆρχε διάστημα τεσσάρων, ὡς εἴπομεν, βημάτων, ἐν τούτοις ὁ νεαρὸς ἀξιωματικὸς ἐκράτει αὐτὴν ἀπὸ τῆς χειρὸς! Ἐκ τούτου εὐλόγως δύναται νὰ εἰκασθῇ τις ὅτι, ἢ ὁ ἐραστὴς ἢ ἡ Οὐρανία εἶχε χεῖρας μῆκους τοῦλάχιστον τριῶν βημάτων.

* *

Μετὰ τὴν πρώτην ταύτην συνάντησιν, τὸ δεύτερον εἶδε τὴν Οὐρανίαν ὁ κ. Κλεάνδρος εἰς τὴν θείαν του ράπτουσαν· ἔκτοτε δὲν τὴν εἶδε εἰμὴ ὅτε καὶ ἡμεῖς τὴν εἶδομεν κατακειμένην ὑπτίαν ἐνεκὸν ἀσθενείας καὶ... τοῦ καταπεσόντος κεραυνοῦ. Καίτοι ὁμοῦς ὁ νεαρὸς ἀξιωματικὸς δὲν τὴν ἐβλεπεν ἐν τούτοις τὴν ἡγάπα ἐμμανῶς! Εἰς τὸ αἶσθημα τοῦ ἔρωτος ὁ συγγραφεὺς ἀντιτάσσει ἕτερον κῆσθημα: τὸ καθήκον πρὸς τὴν πατρίδα, ὅπερ καὶ ὑπερισχύει. Ὁ Κλεάνδρος λοιπὸν πορεύεται εἰς τὰ σύνορα — ἐνταῦθα ὑπονοεῖται ἡ τελευταία ἐπιστράτευσις — καὶ διατελεῖ ἐν ἀλληλογραφίᾳ μετὰ τῆς Οὐρανίας ἡ ὁποία ὁμοῦς τὸν λησμονεῖ καὶ ἐρᾷται, ὡς ἰδιότροπος γυνή, πτωχοῦ τινος δυσειδοῦς ἐξ ἀσῆμου γένους. Τὸ διάδημα τοῦτο πληγώνει εἰς τὰ καίρια τὴν μητέρα της, ἥτις καὶ ἀποθνήσκει. Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου χρόνου διαλυθεῖσθαι τῆς ἐπιστρατεύσεως ἐνεκὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἔρχεται εἰς Ἀθήνας ὁ κ. Κλεάνδρος, ἀφοῦ ἀπέστειλε πλείστας ἐπιστολάς, ὧν τὸ κείμενον παρατίθηναι ὁ συγγραφεὺς. Ἀπασαὶ αὗται αἱ ἐπιστολαὶ διατελοῦσιν εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν μετὰ τῆς γραμματικῆς καὶ τοῦ συντακτικοῦ, τὸ ὅποιον δυνάει ὅτι ὁ κ. Κλεάνδρος ἠδύνατο κάλλιστα νὰ εἶνε ἀξιωματικὸς ἀλλὰ δι' οὐδεμίαν ἄλλην θέσιν ἦτο κατάλληλος, οὔτε δι' ὑψηλῆς τῆς τοῦ Πανεπιστημίου. Ὁ ἐραστὴς βλέπει τὴν ἐρωμένην του εἰς τὰς ἀγκάλας ἄλλου καὶ αὐτοκρонеῖ εἰς τὸ νεκροταφεῖον μετὰ τοῦτο ἡ σκληρὰ ἐρωμένη παρκαρνεῖ κατὰ τρόπον τὸν ὅποιον μόνον ὁ συγγραφεὺς ἠδύνατο νὰ ἐπινόησῃ καὶ ἀποθνήσκει καὶ αὕτῃ εἰς τὸ νεκροταφεῖον πίπτουσα ἐπὶ τοῦ πτώματος τοῦ κ. Κλεάνδρου ὅστις, Κύριος οἶδε, πρὸ πόσου χρόνου εἶχε ταφῇ.

* *

Ἐξ ὧν τῶν προσώπων, ὡς βλέπεις, ἐγγενέσταις Κόμῃ,

ὁ συγγραφεὺς ἐφείσθη μόνον τοῦ πτωχοῦ δυσειδοῦς καὶ ἀσῆμου ἐραστοῦ, ὅστις βεβαίως θὰ θρηνῇ ταύτην τὴν στιγμήν τὴν ἀπώλειαν τῆς Οὐρανίας, ὅπως καὶ ἐγὼ θρηνῶ τώρα τὴν ἀπώλειαν τοῦ χρόνου, τὸν ὅποιον κατηνάλωσα θέλων νὰ σὲ ἔχω ἐνήμερον εἰς τὴν φιλολογικὴν κίνησιν τῶν Ἀθηνῶν.

Τσοπανάιος



ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ

Ἀδύνατον ἀληθῶς ἀποδοῖναι εἰς ἄνθρωπον λογικὸν νὰ πιστεύσῃ, ὅτι μετὰ πολλῶν μηνῶν ἀναιρίσεις, ἀπολύτως οὐδὲν ἔχνος φαίνεται περὶ τῆς κλοπῆς τοῦ νομισματικοῦ μουσείου, περὶ κλοπῆς ἐπιστημονικῆς, ὡς τὴν ὠνόμασαν, δύο καὶ ἡμίσεως περίπου χιλιάδων νομισμαμάτων. Καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει καθ' ἣν δύο καὶ ἡμισυ χιλιάδες νομίσματα ἐπιστημονικῶς ἐξελέγησαν καὶ ἐκλάπησαν ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ νυκτί, πάλιν ἀλλόκοτον φαίνεται νὰ μὴ ἀνκαλυφθῇ μέχρι τοῦδε ἔχνος τοιοῦτου τολμηροῦ κλέπτου καὶ σχινοβάτου, διὰ τοῦ κεραυνωγχοῦ κατελθόντος. Πολὺ δὲ μάλλον ἀλλόκοτος φαίνεται ἡ παντελὴς ἐξάλειψις τοῦ κλέπτου, ὅταν καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, ὡς καὶ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἐξετέθη, τοιαύτη κλοπὴ ἀπαιτῇ χρόνον μακρὸν καὶ ἐπιστήμονα νομισματολογικὸν ἔξοχον ὅπως ἐπιτελεσθῇ. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές, ὅτι ἐδημοσιεύθη ἐσχάτως, ὅτι φῶς ἤρχισε νὰ ἐπιφάνηται ἐν τῇ ἀνακρίσει ταύτῃ καὶ ὅτι ἐσταμάτησεν ἡ ὑπόνοια ἐπὶ ὠρισμένου προσώπου μάλιστα. Ἀλλ' ὁμοῦς τίποτε δὲν βλέπομεν. Περιμένομεν δὲ ἀκόμη νὰ μάθωμεν πόσα ἐκ τῶν ἀπομεινάντων νομισμάτων εἶνε κίβδηλα, διότι ὁ περίφημος τῆς μιᾶς νυκτὸς κλέπτῃς ἦτον, ὡς φαίνεται, οὐ μόνον σχινοβάτης, ἀλλὰ καὶ κιβδηλοποιὸς καὶ ταχυδακτυλουργὸς ἔξοχος. Δὲν ἐννοοῦμεν δὲ διατὶ τόσος θόρυβος γίνεται ἤδη περὶ τῆς μεταφορᾶς τῶν λειψάνων τοῦ μουσείου, ἀφοῦ ἀθροῦδως ἐπετελέσθη ἡ μεταφορὰ τῶν καλλίστων αὐτοῦ νομισμάτων εἰς τὰ ἐρμάρια τῶν ἐρασιτεχνῶν.

ΜΑΣΚΑΡΑΤΙΚΑ

Τί μεγάλα πανηγύρια, τί χοροὶ μασκαρεμένοι,
ξενυκτίσματα καὶ γλέντια, χορτάδες καὶ μεθύσια,
τὸ μυαλὸ μεταρσιοῦται καὶ ἀνεβοκατεβαίνει
καὶ τὸ ἔθνος συγκεντροῦται καὶ βαδίζει δὴρ ἴσια
Ὅλοι τρέχουν ἄνω - κάτω καὶ ὅλοι κάνουν σαματὰ
καὶ ἡ γῆ δὴλ κινεῖται καὶ ὁ ἥλιος σταματᾷ.



Καὶ μᾶς φεύγει ὁ Κουρτοπάσης δῆλα δὴ ὁ κόρτε πᾶσι
μὰ ἐκεῖ ἔπον θὰ πάη θὰ νὰ ὁρῇ σαρακοστή,
πλὴν τὰς τελευταίας ὥρας προσπαθῇ γὰρ νὰ ξεσπάσῃ